Hľa, ozdravel si, už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo horšie. (Jn 5, 14b)

(Miroslav Hamarčák) Tieto slová adresuje Ježiš človekovi, ktorého práve uzdravil pri rybníku Betsata. Zdá sa, že ho pred čímsi varuje. Varuje ho, aby nepremrhal uzdravujúci Boží dotyk. Ten, ktorý fundamentálne zmenil jeho život. Zažil si, drahý čitateľ, tento uzdravujúci dotyk Božej milosti vo svojom živote? Možnože si povieš, že nič také si nezažil. Nikdy si nebol telesne uzdravený, ba dokonca prosíš o uzdravenie, o oslobodenie, a nič sa nedeje. Každý z nás ho však zažil, aj napriek tomu, že si to často neuvedomujeme.

Tento dotyk zažívame vo svojom živote vždy, keď sa stretneme so sviatosťami. Každá zo sviatostí je neviditeľným, intenzívnym dotykom, ktorý premieňa náš život. Či už je to sviatosť krstu, myropomazania, eucharistie, každá v nás otvára dvere nevýslovnej Božej milosti. Boh nám dáva túto milosť zadarmo. Nemožno si ju nejakým spôsobom zaslúžiť. Dáva nám ju, aby nám tak otvoril cestu k zmene našich životov zvnútra. Nepremrhajme možnosť pristupovať k sviatostiam, ale dovoľme Bohu, aby práve cez tieto milosti mohol meniť naše srdcia.

(Zamyslenie pre východný obrad z Časopisu Slovo.)